1992

Localitatea Sfântu Gheorghe-Deltă în articole din ziarul ”Delta” – 1992

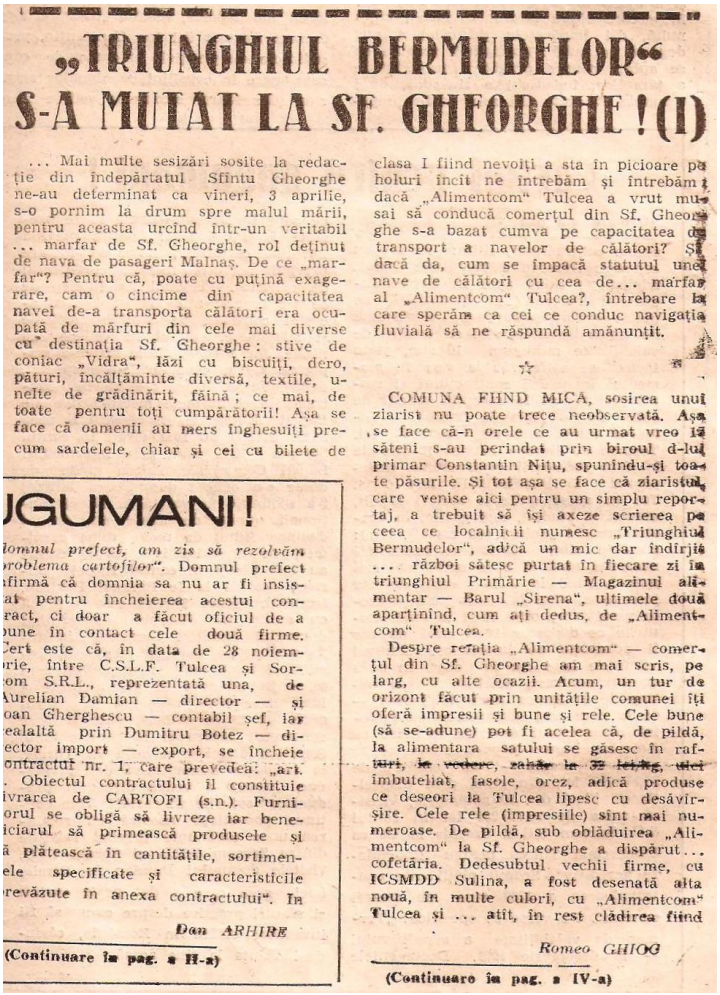

„TRIUNGHIUL BERMUDELOR“ S-A MUTAT LA SF. GHEORGHE ! (I)

... Mai multe sesizări sosite la redacție din îndepărtatul Sfîntu Gheorghe ne-au determinat ca vineri, 3 aprilie, s-o pornim la drum spre malul mării, pentru aceasta urcînd într-un veritabil ... marfar de Sf. Gheorghe, rol deținut de nava de pasageri Malnaș. De ce „marfar“? Pentru că, poate cu puțină exagerare, cam o cincime din capacitatea navei de-a transporta călători era ocupată de mărfuri din cele mai diverse cu destinația Sf. Gheorghe: stive de coniac „Vidra“, lăzi cu biscuiți, dero, pături, încălțăminte diversă, textile, unelte de grădinărit, făină; ce mai, de toate pentru toți cumpărătorii! Așa se face că oamenii au mers înghesuiți precum sardelele, chiar și cei cu bilete de clasa I fiind nevoiți a sta în picioare pe holuri încît ne întrebăm și întrebăm dacă „Alimentcom“ Tulcea a vrut musai să conducă comerțul din Sf. Gheorghe s-a bazat cumva pe capacitatea de transport a navelor de călători? Și dacă da, cum se împacă statutul unei nave de călători cu cea de... marfar al „Alimentcom“ Tulcea?, întrebare la care sperăm ca cei ce conduc navigația fluvială să ne răspundă amănunțit.

☆

COMUNA FIIND MICĂ, sosirea unui ziarist nu poate trece neobservată. Așa se face că-n orele ce au urmat vreo 15 săteni s-au perindat prin biroul d-lui primar Constantin Nițu, spunîndu-și toate păsurile. Și tot așa se face că ziaristul, care venise aici pentru un simplu reportaj, a trebuit să își axeze scrierea pe ceea ce localnicii numesc „Triunghiul Bermudelor“, adică un mic dar îndîrjit ... . război sătesc purtat în fiecare zi în triunghiul Primărie — Magazinul alimentar — Barul „Sirena“, ultimele două aparținînd, cum ați dedus, de „Alimentcom“ Tulcea.

Despre relația „Alimentcom“ — comerțul din Sf. Gheorghe am mai scris, pe larg, cu alte ocazii. Acum, un tur de orizont făcut prin unitățile comunei își oferă impresii și bune și rele. Cele bune (să se-adune) pot fi acelea că, de pildă, la alimentara satului se găsesc în rafturi, la vedere, zahăr la 32 lei/kg, ulei îmbuteliat, fasole, orez, adică produse ce deseori la Tulcea lipsesc cu desăvîrșire. Cele rele (impresiile) sînt mai numeroase. De pildă, sub oblăduirea „Alimentcom“ la Sf. Gheorghe a dispărut... cofetăria. Dedesubtul vechii firme, cu ICSMDD Sulina, a fost desenată alta nouă, în multe culori, cu „Alimentcom“ Tulcea și ... atît, în rest clădirea fiind

Romeo GHIOG

(Continuare în pag. a IV-a)

UGUMANI!

domnul prefect, am zis să rezolvăm problema cartofilor“. Domnul prefect afirmă că domnia sa nu ar fi insistat pentru încheierea acestui contract, ci doar a făcut oficiul de a pune în contact cele două firme. Cert este că, în data de 28 noiembrie, între C.S.L.F. Tulcea și Sorom S.R.L., reprezentată una, de Aurelian Damian — director — și Ioan Gherghescu — contabil șef, iar cealaltă prin Dumitru Botez — director import — export, se încheie contractul nr. 1, care prevedea: „art. . Obiectul contractului îl constituie livrarea de CARTOFI (s.n.). Furnizorul se obligă să livreze iar beneficiarul să primească produsele și să plătească în cantitățile, sortimentele specificate și caracteristicile prevăzute în anexa contractului“. În

Dan ARHIRE

(Continuare în pag. a II-a)

Mai multe sesizări sosite la redacție din îndepărtatul Sfîntu Gheorghe ne-au determinat ca vineri, 3 aprilie, s-o pornim la drum spre malul mării, pentru aceasta urcînd într-un veritabil… marfar de Sf. Gheorghe, rol deținut de nava de pasageri Malnaș. De ce ”marfar”? Pentru că, poate cu puțină exagerare, cam o cincime din capacitatea navei de-a transporta călători era ocupată de mărfuri din cele mai diverse cu destinația Sf. Gheorghe: stive de coniac ”Vidra”, lăzi cu biscuiți, dero, pături, încălțăminte diversă, textile, unelte de grădinărit, făină; ce mai, de toate pentru toți cumpărătorii! Așa se face că oamenii au mers înghesuiți precum sardelele, chiar și cei cu bilete de clasa I fiind nevoiți a sta în picioare pe holuri încît ne întrebăm și întrebăm dacă ”Alimentcom” Tulcea care a vrut musai să conducă comerțul din Sf. Gheorghe s-a bazat cumva pe capacitatea de transport a navelor de călători? Și dacă da, cum se împacă statutul unei nave de călători cu cea de… marfar al ”Alimentcom” Tulcea?, întrebare la care sperăm ca cei ce conduc navigația fluvială să ne răspundă amănunțit.

Comuna fiind mică, sosirea unui ziarist nu poate trece neobservată. Așa se face că-n orele ce au urmat, vreo 15 săteni s-au perindat prin biroul d-lui primar Constantin Nițu, spunîndu-și toate păsurile. Și tot așa se face că ziaristul care venise aici pentru un simplu reportaj, a trebuit să-și axeze scrierea pe ceea ce localnicii numesc ”Triunghiul Bermudelor”, adică un mic dar îndîrjit… război sătesc purtat în fiecare zi în triunghiul Primărie – Magazinul alimentar – Barul ”Sirena”, ultimele două aparținînd, cum ați dedus, de ”Alimentcom” Tulcea.

Despre relația ”Alimentcom” – comerțul din Sf. Gheorghe am mai scris, pe larg cu alte ocazii. Acum, un tur de orizont făcut prin unitățile comunei își oferă impresii și bune și rele. Cele bune (să se-adune) pot fi acelea că, de pildă, la alimentara satului se găsesc în rafturi, la vedere, zahăr la 32 lei/kg, ulei îmbuteliat, fasole, orez, adică produse ce deseori la Tulcea lipsesc cu desăvîrșire. Cele rele (impresiile) sînt mai numeroase. De pildă, sub oblăduirea ”Alimentcom” la Sf. Gheorghe a dispărut… cofetăria. Dedesubtul vechii firme, cu I.C.S.M.D.D. Sulina, a fost desenată alta nouă, în multe culori, cu ”Alimentcom” Tulcea și… atît, în rest clădirea fiind goală, cu lacăt la ușă și cu geamurile sparte! La magazinul alimentar lipsesc cu desăvîrșire preparatele și conservele din carne, deși Tulcea ”geme” de asemenea sortimente! Disco-barul ”Sirena” plutește pe o apă urît mirositoare, încît te întrebi dacă organele sanitare cunosc aspectul cu pricina; în schimb (ce-i trebuia chelului…), deasupra se înalță, triumfătoare, o antenă parabolică aflată în legătură directă cu toți sateliții…

Numai că, ne vom convinge, acestea sunt simple impresii vizuale. Pentru că, în acest… ”Triunghi al Bermudelor”, necazurile sunt mult mai adînci iar sătenii abia așteaptă să vină cineva de la Tulcea sau mai de

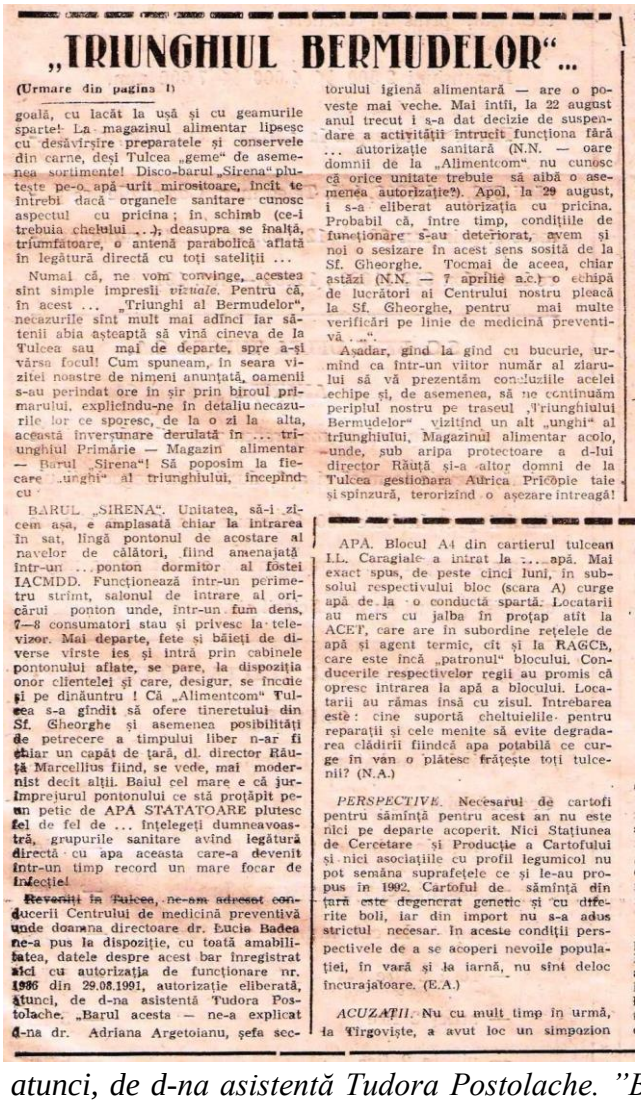

„TRIUNGHIUL BERMUDELOR"...

(Urmare din pagina 1)

goală, cu lacăt la ușă și cu geamurile sparte! La magazinul alimentar lipsesc cu desăvîrșire preparatele și conservele din carne, deși Tulcea „geme" de asemenea sortimente! Disco-barul „Sirena" plutește pe-o apă urît mirositoare, încît te întrebi dacă organele sanitare cunosc aspectul cu pricina; în schimb (ce-i trebuia chelului ...), deasupra se înalță, triumfătoare, o antenă parabolică aflată în legătură directă cu toți sateliții ...

Numai că, ne vom convinge, acestea sînt simple impresii *vizuale*. Pentru că, în acest ... „Triunghi al Bermudelor", necazurile sînt mult mai adînci Iar sătenii abia așteaptă să vină cineva de la Tulcea sau mai de departe, spre a-și vărsa focul! Cum spuneam, în seara vizitei noastre de nimeni anunțată, oamenii s-au perindat ore în șir prin biroul primarului, explicîndu-ne în detaliu necazurile lor ce sporesc, de la o zi la alta, această înverșunare derulată în ... triunghiul Primărie — Magazin alimentar — Barul „Sirena"! Să poposim la fiecare „unghi" al triunghiului, începînd cu

BARUL „SIRENA". Unitatea, să-i zicem așa, e amplasată chiar la intrarea în sat, lîngă pontonul de acostare al navelor de călători, fiind amenajată într-un ... ponton dormitor al fostei IACMDD. Funcționează într-un perimetru strîmt, salonul de intrare al oricărui ponton unde, într-un fum dens, 7—8 consumatori stau și privesc la televizor. Mai departe, fete și băieți de diverse vîrste ies și intră prin cabinele pontonului aflate, se pare, la dispoziția onor clientelei și care, desigur, se încuie și pe dinăuntru ! Că „Alimentcom" Tulcea s-a gîndit să ofere tineretului din Sf. Gheorghe și asemenea posibilități de petrecere a timpului liber n-ar fi chiar un capăt de țară, dl. director Răuță Marcellius fiind, se vede, mai modernist decît alții. Baiul cel mare e că jur-împrejurul pontonului ce stă proțăpit pe-un petic de APĂ STATATOARE plutesc fel de fel de ... înțelegeți dumneavoastră, grupurile sanitare avînd legătură directă cu apa aceasta care-a devenit într-un timp record un mare focar de infecție!

Reveniți în Tulcea, ne-am adresat conducerii Centrului de medicină preventivă unde doamna directoare dr. Lucia Badea ne-a pus la dispoziție, cu toată amabilitatea, datele despre acest bar înregistrat aici cu autorizația de funcționare nr. 1986 din 29.08.1991, autorizație eliberată, atunci, de d-na asistentă Tudora Postolache. „Barul acesta — ne-a explicat d-na dr. Adriana Argetoianu, șefa sectorului igienă alimentară — are o poveste mai veche. Mai întîi, la 22 august anul trecut i s-a dat decizie de suspendare a activității întrucît funcționa fără ... autorizație sanitară (N.N. — oare domnii de la „Alimentcom" nu cunosc că orice unitate trebuie să aibă o asemenea autorizație?). Apoi, la 29 august, i s-a eliberat autorizația cu pricina. Probabil că, între timp, condițiile de funcționare s-au deteriorat, avem și noi o sesizare în acest sens sosită de la Sf. Gheorghe. Tocmai de aceea, chiar astăzi (N.N. — 7 aprilie a.c.) o echipă de lucrători ai Centrului nostru pleacă la Sf. Gheorghe, pentru mai multe verificări pe linie de medicină preventivă . ..".

Așadar, gînd la gînd cu bucurie, urmînd ca într-un viitor număr al ziarului să vă prezentăm concluziile acelei echipe și, de asemenea, să ne continuăm periplul nostru pe traseul „Triunghiului Bermudelor" vizitînd un alt „unghi" al triunghiului, Magazinul alimentar acolo, unde, sub aripa protectoare a d-lui director Răuță și-a altor domni de la Tulcea gestionara Aurica Pricope taie și spînzură, terorizînd o așezare întreagă!

APĂ. Blocul A4 din cartierul tulcean I.L. Caragiale a intrat la ... apă. Mai exact spus, de peste cinci luni, în subsolul respectivului bloc (scara A) curge apă de la o conductă spartă. Locatarii au mers cu jalba în proțap atît la ACET, care are în subordine rețelele de apă și agent termic, cît și la RAGCB, care este încă „patronul" blocului. Conducerile respectivelor regii au promis că opresc intrarea la apă a blocului. Locatarii au rămas însă cu zisul. Întrebarea este: cine suportă cheltuielile pentru reparații și cele menite să evite degradarea clădirii fiindcă apa potabilă ce curge în van o plătesc frățește toți tulcenii? (N.A.)

PERSPECTIVE. Necesarul de cartofi pentru sămînță pentru acest an nu este nici pe departe acoperit. Nici Stațiunea de Cercetare și Producție a Cartofului și nici asociațiile cu profil legumicol nu pot semăna suprafețele ce și le-au propus în 1992. Cartoful de sămînță din țară este degenerat genetic și cu diferite boli, iar din import nu s-a adus strictul necesar. În aceste condiții perspectivele de a se acoperi nevoile populației, în vară și la iarnă, nu sînt deloc încurajatoare. (E.A.)

ACUZAȚII. Nu cu mult timp în urmă, la Tîrgoviște, a avut loc un simpozion

departe, spre s-și vărsa focul! Cum spuneam, în seara vizitei noastre de nimeni anunțată, oamenii s-au perindat ore în șir prin biroul primarului, explicîndu-ne în detaliu necazurile lor ce sporesc, de la o zi la alta, această înverșunare derulată în… triunghiul Primărie – Magazin alimentar – Barul "Sirena"! Să poposim la fiecare unghi al triunghiului, începînd cu

BARUL "SIRENA". Unitatea, să-i zicem așa, e amplasată chiar la intrarea în sat, lîngă pontonul de acostare al navelor de călători, fiind amenajată într-un… ponton dormitor al fostei IACMDD. Funcționează într-un perimetru strîmt, salonul de intrare al oricărui ponton unde, într-un fum dens, 7 – 8 consumatori stau și privesc la televizor. Mai departe, fete și băieți de diverse vîrste ies și intră prin cabinele pontonului aflate, se pare, la dispoziția clientelei care, desigur, se încuie și pe dinăuntru! Că "Alimentcom" Tulcea s-a gîndit să ofere tineretului din Sf. Gheorghe și asemenea posibilități de petrecere a timpului liber n-ar fi chiar un capăt de țară, dl. director Răuță Marcellius fiind, se vede, mai modernist decît alții. Baiul cel mare e că jur-împrejurul pontonului ce stă proțăpit pe-un petic de apă stătătoare plutesc fel de fel… înțelegeți dumneavoastră, grupurile sanitare avînd legătură directă cu apa aceasta care-a devenit într-un timp record un mare focar de infecție!

Reveniți în Tulcea, ne-am adresat conducerii Centrului de medicină preventivă unde doamna directoare dr. Lucia Badea ne-a pus la dispoziție, cu toată amabilitatea, datele despre acest bar înregistrat aici cu autorizația de funcționare nr. 1986 din 29.08.1991, autorizație eliberată, atunci, de d-na asistentă Tudora Postolache. "Barul acesta – ne-a explicat d-na dr. Adriana Argetoianu, șefa sectorului igienă alimentară – are o poveste mai veche. Mai întîi, la 22 august anul trecut i s-a dat decizie de suspendare a activității întrucît funcționa fără… autorizație sanitară. Apoi, la 29 august, i s-a eliberat autorizația cu pricina. Probabil că, între timp, condițiile de funcționare s-au deteriorat, avem și noi o sesizare în acest sens sosită de la Sf. Gheorghe. Tocmai de aceea, chiar astăzi (N.N. – 7 aprilie a.c.) o echipă de lucrători ai Centrului nostru pleacă la Sf. Gheorghe, pentru mai multe verificări pe linie de medicină preventivă.

Așadar, gînd la gînd cu bucurie, urmînd ca într-un viitor număr al ziarului să vă prezentăm concluziile acelei echipe și, de asemenea, să ne continuăm periplul nostru pe traseul "Triunghiului Bermudelor" vizitînd un alt "unghi" al triunghiului, Magazinul alimentar, acolo unde, sub aripa protectoare a d-lui director Răuță și-a altor domni de la Tulcea, gestionara Aurica Pricopie taie și spînzură, terorizînd o așezare întreagă!

GHIOC, ROMEO. *"Triunghiul Bermudelor" s-a mutat la Sf. Gheorghe!(I).* În *Delta*, nr. 318, 9 aprilie 1992, p. 1 și 4

Începusem a descrie, în precedentul episod, acest "război" sătesc care, la Sf. Gheorghe se desfășoară în acel "Triunghi al Bermudelor" delimitat de traseul Primărie – Magazinul alimentar – Barul "Sirena" poposind, pentru început, la "Sirena". Astăzi vom poposi într-un alt "unghi" al triunghiului și anume la magazinul alimentar al comunei pe adresa căruia, la Primărie, s-a adunat un impresionant dosar cuprinzînd sesizările sătenilor! Ce cuprind aceste sesizări?

AFACEREA STICLELOR GOALE ar fi un prim punct al matrapazlîcurilor ce se derulează sub acoperișul magazinului. Cum se știe, la începutul lunii martie a.c. prețul ambalajelor din sticlă a fost sensibil mărit, prilej pentru ca gospodarii să-și golească cămările de asemenea recipienți, mai ales că, pînă la data

aceea, la Sf. Gheorghe alimentara nu primise de multă vreme asemenea ambalaje!

Aşadar taman atunci, cînd cu scumpirea sticlelor, doamna Aurica (Pricopie, şefa unităţii) dă sfoară-n sat ca oamenii să vină cu sticlele goale ceea ce aceştia şi fac, înghesuindu-se să primească contravaloarea lor. Numai că, şi pe 4 martie, aşadar DUPĂ creşterea preţului ambalajelor, doamna A.P. oferă sătenilor tot… preţul cel vechi ceea ce, după părerea noastră, întră în incidenţă cu unele legi ale comerţului! ”La 3 martie – se plînge pensionarul Dumitru Ion – am dus la alimentară 160 de sticle la jumătăţi. Mai întîi, doamna Aurica mi-a pus deoparte 10 dintre ele. Nu erau ciobite dar dînsa aşa face, zice că opreşte o ”cotă – parte” ca să-şi acopere pierderile de la sticlele sparte. În fine, pe restul de 150 de sticle mă trezesc că-mi dă 1040 lei. Noi aici nu cunoaştem care-i acum preţul la sticle dar mi s-a părut că-s foarte puţini banii primiţi (N.N. - pentru ca toţi cititorii noştri să ştie noile preţuri menţionăm că ele sunt acum următoarele: 30 lei pentru sticle de un litru, 20 lei pentru jumătăţi, 28 lei pentru sticle trei sferturi şi 40 lei pentru sticle gen ”spumos”). A doua zi, pe 4 martie, am mai adus alte 119 sticle, dintre care 30 de spumos, 24 jumătăţi, restul de un litru, la care mi s-au dat tot… 1040 lei! Sigur că m-am sesizat de toate acestea şi, văzînd că nu tac, doamna Aurica a venit la mine acasă să-mi mai dea o diferenţă de 380 lei, zicînd că a greşit socoteala! Asta a făcut cu mine dar cît i-o fi păcălit pe cei care au tăcut…”

„Triunghiul Bermudelor" s-a mutat la Sf. Gheorghe ! (II)

Incepusem a descrie, în precedentul episod, acest „război" sătesc care, la Sf. Gheorghe se desfăşoară în acel „Triunghi al Bermudelor" delimitat de traseul Primărie — Magazinul alimentar — Barul „Sirena" poposind, pentru început, la „Sirena". Astăzi vom poposi într-un alt „unghi" al triunghiului şi anume la magazinul alimentar al comunei pe adresa cărula, la Primărie, s-a adunat un impresionant dosar cuprinzînd sesizările sătenilor! Ce cuprind aceste sesizări?

☆

AFACEREA STICLELOR GOALE ar fi un prim punct al matrapazlicurilor ce se derulează sub acoperişul magazinului. Cum se ştie, la începutul lunii martie a.c. preţul ambalajelor din sticlă a fost sensibil mărit, prilej pentru ca gospodarii să-şi golească cămările de asemenea recipienţi, mai ales că, pînă la data aceea, la Sf. Gheorghe alimentara nu primise de multă vreme asemenea ambalaje !

Aşadar taman atunci, cînd cu scumpirea sticlelor, doamna Aurica (Pricopie, şefa unităţii) dă sfoară-n sat ca oamenii să vină cu sticlele goale ceea ce aceştia şi fac, înghesuindu-se ca să primească contravaloarea lor. Numai că, şi pe 4 martie, aşadar DUPĂ creşterea preţului ambalajelor, doamnă A.P. oferă sătenilor tot ... preţul cel vechi ceea ce, după părerea noastră, intră în incidenţă cu unele legi ale comerţului! „La 3 martie — se plînge pensionarul Dumitru Ion — am dus la alimentară 160 de sticle la jumătăţi. Mai întîi, domna Aurica mi-a pus deoparte 10 dintre ele. Nu erau ciobite dar dînsa aşa face, zice că opreşte o „cotă-parte" ca să-şi acopere pierderile de la sticlele sparte. In fine, pe restul de 150 de sticle mă trezesc că-mi dă 1040 lei. Noi aici nu cunoaştem care-i acum preţul la sticle dar mi s-a părut că-s foarte puţini banii primiţi (N.N. — pentru ca toţi cititorii noştri să ştie noile preţuri menţionăm că ele sînt acum următoarele: 30 lei pentru sticle de un litru, 20 lei pentru jumătăţi, 28 lei pentru sticle trei sferturi şi 40 lei pentru sticle gen „spumos"). A doua zi, pe 4 martie, am mai dus alte 119 sticle, dintre care 30 de spumos, 24 jumătăţi, restul de un litru, la care mi s-au dat tot ... 1040 lei! Sigur că m-am sesizat de toate acestea şi, văzînd că nu tac, doamna Aurica a venit la mine acasă să-mi mai dea o diferenţă de 380 lei, zicînd că a greşit socoteala! Asta a făcut cu mine dar cît i-o fi păcălit pe cei ce au tăcut ..."

Noi zicem că d-na gestionară l-a păcălit din plin şi pe Dumitru Ion, chiar dacă l-a adus diferenţa aceea. De ce? Simplu, pentru că aritmetica „zice" că, la prima tranşă cu 150 sticle (jumătăţi) a cîte 20 lei bucata suma totală era de 3000 lei, nicidecum 1040, cît i s-a dat omului . De asemenea, la tranşa a doua suma totală era de 3630 lei, nicidecum 1420 cît i s-a dat, inclusiv ... revenirea cu cei 380 lei! Aşadar, pentru totalul celor 269 sticle omul nostru trebuia să primească 6630 lei, nicidecum 2460, cît i s-a dat, aşadar o înşelătorie cu 4170 lei la un singur client! La 4 martie un alt sătean, Trofimov Petre, duce şi el 100 sticle diverse la alimentară, primind în schimb ... 998 lei! Omul zice (dar nu le mai ştie numărul pe sortimente) că erau sticle de un litru, de jumătăţi şi de spumos dar, oricum ai lua-o, socoteala doamnei Aurica tot nu iese! Chiar dacă toate erau de jumătăţi, deci preţul cel mai mic, omul tot trebuia să primească 2000 lei, nicidecum 998! Iar cazuri de acest gen mai sînt multe ceea ce înseamnă că, iată, afaceri înfloritoare se pot face şi cu sticle goale, nu musai cu cele pline! Întrebat despre aceste aspecte, dl. director Răuţă (aflat într-o vizită „de lucru" la Sf. Gheorghe) a motivat cu toată nevinovăţia cum că : „Ştiţi, la noi decretul cu majorarea preţurilor a ajuns mai tîrziu ...", explicaţie cu totul puerilă cînd e vorba de un ditamai conducătorul din sfera comerţului!

☆

DAR DOSARUL reclamaţiilor pe adresa doamnei gestionar e, cum spuneam neobişnuit de cuprinzător. Pensionarul Darie Gavrilă se plînge că a cumpărat de aici oţet cu 115 lei litrul, aflînd ulterior de la depozitul local că litrul costă doar 57 lei. Trofimov Petre sesizează că în perioada 16 — 21 martie a.c. d-na Aurica a scos din depozit ţigări pentru alimentară dar nu le-a vîndut acolo, transferîndu-le la barul „Sirena" unde, desigur, se vînd la un preţ mult mai mare! Alţii (Ivanov Paula, Nichita Sofia, Epifanov Paraschiva etc.) sesizează că d-na gestionar nu respectă nici cele mai elementare reguli de igienă, cu aceeaşi scafă cu care a umblat în fasole, murdărînd-o de pămînt, umblînd apoi şi în zahăr, ceea ce-i altceva! Şi foarte mulţi săteni (aproape întreg satul!) se plîng de purtarea DICTATORIALĂ a gestionarei („intrăm în alimentară cu inima cît un purice ..."), Munteanu Ion, Sidorenco Axenia, Ignat Maria, Babencu Mihai, Costencu Petru, Elisei Tihon şi mulţi alţii adresîndu-se verbal dar şi în scris Primăriei locale, cerînd schimbarea gestionarei! Care gestionară, la toate acuzaţiile ce i se aduc răspunde cu acelaşi lait-motiv : „Nu înţeleg ce au toţi cu mine ..." Păi, cînd un sat întreg susţine acelaşi lucru, oare ce nu e clar în această poveste?

Numai că atitudinea d-nei Aurica are un sprijin puternic chiar în ... lipsa de atitudine a conducerii „Alimentcom", care vede lucrurile invers decît tot satul ! Informat despre acest lung şirag de nereguli dl. ing. Enache, din conducerea „Alimentcom" (aflat la faţa locului) a răsfoit îndelung vraful de sesizări, trăgînd o concluzie cel puţin ciudată : „Toate astea-s VAX!" El bravos, domnule inginer! Păi dacă tot ce reclamă oamenii sînt, pentru dumneavoastră, VAX, e limpede pe ce mîini a încăput comerţul din Sf Gheorghe! Iar dacă, după toate acestea (cum sîntem informaţi) conducerea „Alimentcom" îi dă doamnei Aurica unitatea în locaţie de gestiune, totul devine şi mai limpede iar oamenii au tot dreptul să aprecieze că „Aici, la Sf. Gheorghe, nedreptatea se plimbă ca la ea acasă ...". Cei de la Primărie încearcă să îndrepte lucrurile dar ... Despre acest „dar" într-un număr viitor al ziarului, cînd vom încheia periplul nostru prin acest inedit „Triunghi al Bermudelor" ...

Romeo GHIOC

Avancronica sportivă

Sfîrşitul acestei săptămîni este marcat de numeroase competiţii sportive oficiale ce oferă amatorilor de sport un program deosebit de bogat ● ASTĂZI vom fi din nou în mare dilemă (ultima din sezon...), neştiind ce să alegem: volei divizia A ori fotbal divizia C, ambele întîlniri fiind programate la aceeaşi oră, 11,00. La volei, sala polivalentă găzduieşte ULTIMA INTILNIRE cu publicul tulcean, în acest campionat, a divizionarei noastre, CSM Delta, care va primi repăca echipei Relonul Săvineşti. Inaintea acestui joc, penultimul din campionat, clasamentul primei divizii de volei e următorul:

1. Elcond Zalău	25	17	8	50:32	42
2. Poli Timişoara	24	17	7	56:33	41
3. CSMU Suceava	25	16	9	59:39	41
4. Tractorul Braşov	24	14	10	52:42	38
5. Minerul Ştei	24	12	12	45:44	36
6. Delta Tulcea	24	11	13	44:51	35
7. Relonul Săvineşti	25	10	15	41:49	35

în noua divizie B, tot astăzi, în seria mai fiind programate partidele : Auto Mărăşeşti — Victoria Galaţi; Dunărea Galaţi —Metalurgistul Tecuci; Celuloza Adjud — Ş.N. Galaţi; Unirea Fălurei — Gloria Iveşti şi Arrubium Măcin — Chimia Brăila. Tot astăzi dar şi mîine, sala polivalentă programează mai multe partide din campionatul de minifotbal, programul lor fiind afişat chiar la sala polivalentă ● MIINE, duminica sportivă se deschide cu un mare derby al campionatului de volei pentru juniorare: CSŞ Tulcea — CSŞ Constanţa. Este vorba aici de o mare rivalitate între cele două cluburi sportive afiate mai mereu, în ultimii ani, în lupta pentru intîietate în serie! CSŞ Constanţa deţine deja primul loc în clasamentul seriei iar CSŞ Tulcea locul II, consolidat după frumoasa victorie realizată duminica trecută la Galaţi, 3—2 cu CSŞ din localitate! Tot astăzi, în mai multe locali-

Noi zicem că d-na gestionară l-a păcălit din plin şi pe Dumitru Ion, chiar dacă i-a adus diferenţa aceea. De ce? Simplu, pentru că aritmetica ”zice” că, la prima tranşă cu 150 sticle (jumătăţi) a cîte 20 lei bucata suma totală era de 3000 lei, nicidecum 1040, cît i s-a dat omului. De asemenea, la tranşa a doua suma totală era de 3630 lei, nicidecum 1420 cît i s-a dat, inclusiv… revenirea cu cei 380 lei! Aşadar, pentru totalul celor 269 sticle omul nostru trebuia să primească 6630 lei, nicidecum 2460, cît i s-a dat, aşadar o înşelătorie cu 4170 lei la un singur client! La 4 martie un alt sătean, Trofimov Petre, duce şi el 100 sticle diverse la alimentară, primind în schimb… 998 lei! Omul zice (dar nu le mai ştie numărul pe sortimente) că erau sticle de un litru, de jumătăţi şi de spumos dar, oricum ai lua-o, socoteala doamnei Aurica tot nu iese! Chiar dacă toate erau de jumătăţi, deci preţul cel mai mic, omul tot trebuia să primească 2000 lei, nicidecum 998! Iar cazuri de acest gen mai sunt multe ceea ce înseamnă că, iată, afaceri înfloritoare se pot face şi cu sticle goale, nu musai cu cele pline! Întrebat despre aceste aspecte, dl. director Răuţă (aflat într-o vizită ”de lucru” la Sf. Gheorghe) a motivat cu toată nevinovăţia cum că: ”Ştiţi, la noi decretul cu majorarea preţurilor a ajuns mai tîrziu…”, explicaţie cu totul puerilă cînd e vorba de ditamai conducătorul din sfera comerţului!

DAR DOSARUL reclamaţiilor pe adresa doamnei gestionar e, cum spuneam, neobişnuit de cuprinzător. Pensionarul Darie Gavrilă se plînge că a cumpărat de aici oţet cu 115 lei litrul, aflînd ulterior de la depozitul local că litrul costă doar 57 lei. Trofimov Petre sesizează că în perioada 16-21 martie a.c. d-na Aurica a scos din depozit ţigări pentru alimentară dar nu le-a vîndut acolo, transferîndu-le la barul ”Sirena” unde, desigur, se vînd la un preţ mult mai mare! Alţii (Ivanov Paula, Nichita Sofia, Epifanov Paraschiva etc.) sesizează că d-na gestionar nu respectă nici cele mai elementare reguli de igienă, cu aceeaşi scafă cu care a umblat în fasole, murdărind-o de pămînt, umblînd apoi şi în zahăr, ceea ce-i altceva! Şi foarte mulţi săteni (aproape întreg satul!) se plîng de purtarea DICTATORIALĂ a gestionarei (”intrăm în alimentară cu inima cît un purice…”), Munteanu Ion, Sidorenco Axenia, Ignat Maria, Babencu Mihai, Costencu Petru, Elisei Tihon şi mulţi alţii adresîndu-se verbal dar şi în scris Primăriei locale, cerînd schimbarea gestionarei! Care gestionară, la toate acuzaţiile ce i se aduc răspunde cu acelaşi lait-motiv: ”Nu înţeleg ce au toţi cu mine…”. Păi, cînd un sat întreg

susține același lucru, oare ce nu e clar în această poveste?

Numai că atitudinea d-nei Aurica are un sprijin puternic chiar în… lipsa de atitudine a conducerii ”Alimentcom”, care vede lucrurile invers decît tot satul! Informat despre acest lung șirag de nereguli dl. inginer Enache, din conducerea ”Alimentcom” (aflat la fața locului) a răsfoit îndelung vraful de sesizări, trăgînd o concluzie cel puțin ciudată: ”Toate astea-s VAX!” Ei bravo, domnule inginer! Păi dacă tot ce reclamă oamenii sînt, pentru dumneavoastră, VACS, e limpede pe ce mîini a încăput comerțul din Sf. Gheorghe! Iar dacă, după toate acestea (cum suntem informați) conducerea ”Alimentcom” îi dă doamnei Aurica unitatea în locație de gestiune, totul devine și mai limpede iar oamenii au tot dreptul să aprecieze că ”Aici, la Sf. Gheorghe, nedreptatea se plimbă ca la ea acasă…”. Cei de la Primărie încearcă să îndrepte lucrurile dar… Despre acest ”dar” într-un număr viitor al ziarului, cînd vom încheia periplul nostru prin acest inedit ”Triunghi al Bermudelor”…

GHIOC, ROMEO. *”Triunghiul Bermudelor” s-a mutat la Sf. Gheorghe! (II).* În *Delta*, nr. 320, 11 aprilie 1992, p. 4

Rămăsesem datori cititorilor cu o ultimă parte a întîmplărilor de natură socială derulate, de-o vreme, la Sf. Gheorghe, în perimetrul unui veritabil „Triunghi al Bermudelor”, cum îl numesc localnicii, avîndu-şi unghiurile de bază la Primăria locală – Magazinul alimentar şi Barul Sirena. Cum despre ultimele două am discutat în precedentele intervenţii, ne vom opri azi la al treilea „unghi” al triunghiului, PRIMĂRIA.

DE BUNĂSEAMĂ că, la alegerile locale, actualul primar Constantin Niţu a cucerit o victorie mai mult decît semnificativă. Cînd o localitate locuită majoritar de alegători ucraineni îl aleg din primul tur de scrutin pe un romîn (chiar dacă alături de candidatul romîn s-a aflat şi unul ucrainean!), alegerea capătă semnificaţii aparte, înţelegându-se că a fost vorba, în primul rînd, de o încredere masivă în domnul Niţu! Ajuns pe scaunul de primar (pentru că la Sf. Gheorghe ideea de ”fotoliu” e-o simplă alegorie…), dl. Niţu s-a aşezat la treabă jurîndu-şi, în primul rînd, să stîrpească ceea ce dînsul consideră că este ”mafia” locală. Dacă dumnealui ştie sau nu care e mafia aceasta, suntem înclinaţi a-i da girul necesar întrucît, cu vreo trei decenii de activitate în satul de la malul mării, noul primar credem că ştie foarte bine ce-i alb şi ce-i altfel în satul pe care-a fost ales să-l conducă!

„Triunghiul Bermudelor“ s-a mutat la Sf. Gheorghe ! (III)

Rămăseserăm datori cititorilor cu o ultimă parte a întîmplărilor de natură socială derulate, de-o vreme, la Sf. Gheorghe, în perimetrul unui veritabil „Triunghi al Bermudelor“, cum îl numesc localnicii, avîndu-şi unghiurile de bază la Primăria locală — Magazinul alimentar şi Barul Sirena. Cum despre ultimele două am discutat în precedentele intervenţii, ne vom opri azi la al treilea „unghi“ al triunghiului, PRIMARIA.

☆

DE BUNASEAMA că, la alegerile locale, actualul primar Constantin Niţu a cucerit o victorie mai mult decît semnificativă. Cînd o localitate locuită majoritar de alegători ucraineni îl aleg din primul tur de scrutin pe un român (chiar dacă alături de candidatul român s-a aflat şi unul ucrainean !), alegerea capătă semnificaţii aparte, înţelegîndu-se că a fost vorba, în primul rînd, de o încredere masivă în domnul Niţu! Ajuns pe scaunul de primar (pentru că la Sf. Gheorghe ideea de „fotoliu“ e-o simplă alegorie ...), dl. Niţu s-a aşezat la treabă jurîndu-şi, în primul rînd, să stîrpească ceea ce dînsul consideră că este „mafia“ locală. Dacă dumnealui ştie sau nu care e mafia aceasta, suntem înclinaţi a-i da girul necesar întrucît, cu vreo 3 decenii de activitate în satul de la malul mării, noul primar credem că ştie foarte bine ce-i alb şi ce-i altfel în satul pe care-a fost ales să-l conducă!

Iată însă că, aşa cum ne relatează chiar dumnealui, primăria şi primarul se lovesc de nenumărate obstacole, cu precădere din partea Alimentcom Tulcea, cea care de vreo doi ani „dirijează“, de la mare distanţă, activitatea comerţului din Sf. Gheorghe! În rezumat, nemulţumirea primarului se referă la modul absolut defectuos în care amintita instituţie tulceană înţelege să colaboreze cu organele puterii locale.

Am văzut cum, pus în faţa unui „vraf“ de sesizări ale oamenilor referitoare la activitatea alimentarei şi barului, d-l ing. Enache, din conducerea Alimentcom, a tras o concluzie cît se poate de originală cum că „*Toate astea-s vax!*“ Cu o altă ocazie, fiind vorba de alte sesizări privind distribuirea uleiului şi zahărului, domnul director Răuţă s-ar fi exprimat, la fel de plastic (cum ne spune dl. primar) că problemele acestea n-ar fi de competenţa primăriei, că „*uleiul îl dau eu cînd vreau şi cît vreau, nu te priveşte!*“, idee cît se poate de discutabilă cîtă vreme produsele acestea, „raţionalizate“, sînt deocamdată apanajul statului, nicidecum al unui domn director! În fine,

Romeo GHIOC

(Continuare în pag. a IV-a)

Am văzut cum, pus în faţa unui ”vraf” de sesizări ale oamenilor referitoare la activitatea alimentarei şi barului, d-l ing. Enache, din conducerea ”Alimentcom”, a tras o concluzie cît se poate de originală cum că ”Toate astea-s vax!” Cu o altă ocazie, fiind vorba de alte sesizări privind distribuirea uleiului şi zahărului, domnul director Răuţă s-ar fi exprimat, la fel de plastic (cum ne spune dl. primar) că problemele acestea n-ar fi de competenţa primăriei, că ”uleiul îl dau eu cînd vreau şi cît vreau, nu te priveşte!”, idee cît se poate de discutabilă cîtă vreme produsele acestea, ”raţionalizate”, sunt deocamdată apanajul statului, nicidecum al unui

domn director! În fine, pe linia aceleiași sublime ”colaborări”, cei din conducerea ”Alimentcom” i-au prezis d-lui primar cum că ”tu o să mai stai primar o lună – două, după aceea vei trece muncitor la barul ”Sirena”! Dacă într-adevăr cei de la Alimentcom ”au pus ochii” pe d-l. Nițu, considerîndu-l omul potrivit pentru acel loc de muncă n-am avea ce să le reproșăm (fiecare e liber să-și aleagă personalul ideal), numai că, în chestiunea cu pricina ar trebui consultat și electoratul local care, cum spuneam, și-a dat voturile masiv și din primul tur pentru d-l Nițu nicidecum pentru alții…

În fine, dl. primar face, pe bună dreptate, comparații în ce privește colaborarea primăriei cu alte conduceri de la Tulcea, cel puțin la fel de importante (relații ideale) și ce se întâmplă cu ”Alimentcom”, unde numai de colaborare nu poate fi vorba!

ÎN MOD OARECUM SURPRINZĂTOR, aflăm însă și alte elemente ale acestui conflict local. De pildă, dl. Pricopie, soțul atît de ”comentatei” gestionare a alimentarei locale și totodată consilier al primăriei, susține că ”cel care întreține tot conflictul acesta e chiar primarul! Este un ”fost” (N.N. – dl. Nițu a mai lucrat ani buni la primărie pe vremea cînd era ”tovarăș”) și tot așa rămîne!” Mai mult, d-l Pricopie susține că ar deține probe concrete, scrise și semnate, cu oameni pe care primarul i-a condiționat: îți dau butelie dacă scrii o sesizare contra gestionarei ceea ce, să recunoaștem, ar întrece orice măsură! Neavînd noi probele acelea nu vom zăbovi asupra problemei dar, cîtă vreme dl. Pricopie susține cu tărie așa ceva, amenințînd și cu aducerea primarului în instanță, n-avem cum să nu ne punem cuvenitele semne de întrebare, ce e alb și ce e negru acolo, la Sf. Gheorghe? Poate că, cine știe, mai marii de tot felul ai județului vor coborî pînă la urmă din turnurile lor de fildeș, aplecîndu-se și asupra acestor probleme.

CUM ANUNŢAM într-un număr anterior, la începutul acestei luni la Sf. Gheorghe s-au deplasat şi reprezentanţi ai Centrului de medicină preventivă care, între altele, au analizat şi starea sanitară a faimosului bar „Sirena”. Ce-au constatat dînşii? Mai multe, în final stabilind că unitatea trebuie neapărat să fie racordată la reţeaua de apă a localităţii, de asemenea să dispună permanent de cloramină şi alte substanţe necesare unei asemenea activităţi. Cum se va face controlul dacă aceste cerinţe vor fi sau nu respectate? Cît se poate de greu cîtă vreme amintitul CSA nu dispune (culmea!) de mijloace de transport pentru a … controla! O soluţie ar fi ca el, controlul, să fie făcut de medicul comunei numai că… Numai că, în acest sector ce poate să facă un asemenea medic? „Ce amenzi să dea? Avem încă o legislaţie de pe vremea lui Maurer, cu amenzi de 100 şi 125 lei, cui îi mai pasă de aşa ceva? E chiar o ruşine să mai mergi în control şi să aplici asemenea amenzi, rîde oricine de tine…”

Aşa se face că, ţinînd cont de marea depărtare dintre Tulcea şi Sf. Gheorghe, cei ce doresc pot profita din plin de toate acestea şi, cu certitudine, o vor face şi mai departe. Pînă cînd? Cum spuneam, pînă ce puterea locală de tot felul va binevoi să coboare din confortabilele turnuri de fildeş pentru a se „apleca” asupra asemenor probleme care, de ce să nu recunoaştem, intră mai mult în competenţa domniilor lor decît a unui ziar. Numai că, ştie oare cineva de ce?, deocamdată oamenii (nici pe departe doar cei din Sf. Gheorghe) se adresează frecvent şi cu încredere mai ales ziarului, nicidecum puterilor judeţene de tot felul! De ce? Mînăstire-ntr-un picior, ghici neîncredere ce-i!

GHIOC, ROMEO. *”Triunghiul Bermudelor” s-a mutat la Sf. Gheorghe! (III).* În *Delta*, nr. 327, 22 aprilie 1992, p. 1 și 4

Se vorbește cam de prea multă vreme de ”Alimentcom” și se pare că tot ce au găsit cei de la Poliție sau Garda Financiară a fost cam ”apă de ploaie” altfel nu se poate înțelege de ce în continuare totul este ”bine merci” la această societate comercială. Avînd în vedere acest lucru, mai că nu-mi vine să abordez un alt subiect strict legat de conducerea ”Alimentcom”, nu de alta dar iar se va spune că avem noi ceva cu această societate și oamenii săi. Tocmai de aceea voi derula ”firul” acestei povești, așa cum s-a desfășurat ea de fapt și așa cum rezultă din explicațiile celor ce au avut cît de cît de-a face cu povestea în sine, fără a emite învinuiri, concluzii personale ci lăsînd totul la latitudinea celor în drept a aprecia corect, obiectiv și în conformitate cu legile în vigoare faptele petrecute.

Dar s-o luăm gospodărește și anume chiar de la obiectul de activitate al societății, prevăzut în statutul de funcționare: la un punct anume apare ”mărfuri nealimentare” la care se presupune că ar intra orice fel de mărfuri industriale. Și pentru ca totul să fie și mai clar, atunci cînd se cere lărgirea obiectului de activitate

chiar se trece ”achiziționarea de mărfuri industriale” ca să nu mai fie dubii. Astfel că s-au putut umple magazinele Alimentcom-ului cu cele mai diverse mărfuri (confecții, încălțăminte, electronice, frigidere) mărfuri ce stau și se ”decolorează” prin magazine, sunt greu vandabile, reușindu-se astfel să blocheze cel mult niște fonduri cu care altfel s-ar fi putut achiziționa mărfuri alimentare de strictă necesitate și, de ce nu, chiar citrice atît de căutate de sărbătorile Paștelui sau chiar în tot timpul anului, așa precum sunt în țările care se respectă. Nu știm, de exemplu, dacă populația a cerut anume ca Alimentcom-ul să-i procure frigidere de proveniență străină, la prețuri ce sar de suta de mii, frigidere ce nu se prea cumpără, aflăm în schimb că două persoane au solicitat societății, nici mai mult nici mai puțin decît… 2 caroserii de ARO și piesele aferente și pe care S.C. Alimentcom le-a adus cît se poate de prompt tocmai de la… Cîmpulung.

Mai întîi pe 1 octombrie 1991 cu factura nr. 14827 se aduce un prim transport. N-are a face că gestiunea depozitului de intendență al societății se încarcă abia în 30 decembrie cu marfa respectivă (N.I.R. 03920), mai puțin manoperă și niște… ”completări”. Mai tîrziu, pe 9 ianuarie 1992, cu bonul nr. 0631 șasiul și caroseria acestui ARO se transferă la… Sf. Gheorghe (gestiunea nr.76) aplicîndu-se un adaos de 5 la sută (la ouă practicînd 30 la sută adaos pe cînd aici, sumele fiind destul de mari, se adaugă doar 5 la sută; doar acesta să fie motivul?”. Ca atare gestiunea nr. 76 de la Sfîntu Gheorghe se încarcă cu suma respectivă. Restul pieselor cuprinse în factura 14827/1.10.1991, rămîn în magazia de intendență (vom vedea cum anume) pentru ca pe 27 ianuarie 1992 să fie utilizate la repararea ARO-ului 21-TL-128 aparținînd chiar Alimentcom-ului. Piesele ca atare folosite la reparare sunt cuprinse în bonurile de consum nr. 6031/6032 din 27 ianuarie 1992. Iată însă că aceste bonuri nu apar înregistrate la contabilitate decît în momentul descinderii comisarilor de la Garda Financiară, adică tocmai în … aprilie! Deci contabilitatea nu operase nimic pînă la acel 7 aprilie a.c. și se pare că și din vina gestionarului magaziei de intendență care… a omis să predea bonurile!

Mai departe, gestionarul de la Sfîntu Gheorghe nu se grăbește să vîndă șasiul și caroseria cu care încărcase gestiunea decît abia în data de 5 martie (rețineți că se încărcase în gestiune pe 9 ianuarie 1992). Deci în martie, cu chitanța nr.99 (dintr-un borderou început tocmai cu această sumă) gestionarul vinde ceea ce nu avusese niciodată, adică șasiul și caroseria – încasînd suma de 487200 lei, bani care nefiind depuși distinct nici nu se poate deduce ce reprezintă clar (altfel spus, de ce a mai fost nevoie să ia acești bani cu el la Sf. Gheorghe?). S-a facturat ceva între timp? Nu putem spune, documente neexistînd în momentul contractului, așa că răspunsul se va da de cine trebuie. Cert este că, o mașină (fie ea și descompletată) nu se cumpără pe o simplă chitanță!

SE VINDE ARO LA... SF. GHEORGHE DELTĂ !

Se vorbește cam de prea multă vreme de „Alimentcom" și se pare că tot ce au găsit cei de la Poliție sau Garda Financiară a fost cam „apă de ploaie" altfel nu se poate înțelege de ce în continuare totul este „bine merci" la această societate comercială. Avînd în vedere acest lucru, mai că nu-mi vine să abordez un alt subiect strict legat de conducerea Alimentcom, nu de alta dar iar se va spune că avem noi ceva cu această societate și oamenii săi. Formal de aceea voi derula „firul" acestei povești, așa cum s-a desfășurat de fapt și așa cum rezultă din explicațiile celor ce au avut cît de cît de-a face cu povestea în sine, fără a emite invinuiri, concluzii personale ci lăsînd totul la latitudinea celor în drept a aprecia corect, obiectiv și în conformitate cu legile în vigoare faptele petrecute.

Dar s-o luăm gospodărește și anume chiar de la obiectul de activitate al societății, prevăzut în statutul de funcționare: la un punct anume apare „mărfuri nealimentare" la care se presupune că ar intra orice fel de mărfuri industriale. Și pentru ca totul să fie și mai clar, atunci cînd se cere lărgirea obiectului de activitate chiar se trece „achiziționarea de mărfuri industriale" ca să nu mai fie dubii. Astfel că s-au putut umple magazinele Alimentcom-ului cu cele mai diverse mărfuri (confecții, încălțăminte, electronice, frigidere) mărfuri ce stau și se „decolorează" prin magazine, sînt greu vandabile, reușindu-se astfel să blocheze cel mult niște fonduri cu care altfel s-ar fi putut achiziționa mărfuri alimentare de strictă necesitate și, de ce nu, chiar citrice atît de căutate de sărbătorile Paștelui

Reclama, sufletul comerțului (I)

sau chiar în tot timpul anului, așa precum sînt în țările care se respectă. Nu știm, de exemplu, dacă populația a cerut anume ca ALIMENCOM-ul să-i procure frigidere de proveniență străină, la prețuri ce sar de suta de mii, frigidere ce nu se prea cumpără, *aflăm în schimb că două persoane au solicitat societății*, nici mai mult nici mai puțin decît... 2 caroserii de ARO și piesele aferente și pe care S.C. Alimentcom le-a adus cît se poate de prompt tocmai de la... Cîmpulung.

Mai întîi pe *1 octombrie 1991* cu factura nr. 14827 se aduce un prim transport. N-are a face că gestiunea depozitului de intendență al societății se încarcă abia în *30 decembrie cu marfa respectivă* (N.I.R. 03920), mai puțin manoperă și niște... „completări". Mai tîrziu, pe 9 ianuarie 1992, cu bonul nr. 0631 șasiul și caroseria acestui ARO se transferă la... Sfîntu Gheorghe (gestiunea nr. 76) aplicîndu-se un adaos de 5 la sută (la ouă practicînd 30 la sută adaos pe cînd aici, sumele fiind destul de mari, se adaugă doar 5 la sută; doar acesta să fie motivul?". Ca atare gestiunea nr. 76 de la Sfîntu Gheorghe se încarcă cu suma respectivă. Restul pieselor cuprinse în factura 14827/1.10.1991, rămîn în magazia de intendență (vom vedea cum anume) pentru ca pe 27 ianuarie 1992 să fie utilizate la repararea ARO-ului 21-TL-128 aparținînd chiar Alimentcom-ului. Piesele ca atare folosite la reparare sînt cuprinse în bonurile de consum nr. 6031/6032 din 27 ianuarie 1992. Iată însă că aceste bonuri nu apar înregistrate la contabilitate decît în momentul descinderii comisarilor de la Garda Financiară, adică tocmai în... aprilie! Deci contabilitatea nu operase nimic pînă la acel 7 aprilie a.c. și se pare că și din vina gestionarului magaziei de intendență care... a omis să predea bonurile!

Mai departe, gestionarul de la Sfîntu Gheorghe nu se grăbește să vîndă șasiul și caroseria cu care încărcase gestiunea decît abia în data de 5 martie (rețineți că se încărcase în gestiune pe 9 ianua-

Viorica MARIN

(Continuare în pag. a IV-a)

Ce va explica d-l Răuță, director al Alimentcom-ului, referitor la această primă achiziție a unui ARO de Cîmpulung (căci va mai fi încă una în decembrie 1991 și se promit și alte achiziții anul acesta) apare destul de confuz, dar aceasta într-un alt articol.

MARIN, VIORICA. ***Se vinde ARO la Sf. Gheorghe Deltă!.*** În *Delta*, nr. 328, 23 aprilie 1992, p. 1 și 4

Un grup de săteni din Sf. Gheorghe, în numele cărora semnează Grigore Munteanu, Nicolae Cernamoriț, Paulina Ivanov, Ion Munteanu, Ștefana Savencu, Paraschiva Epifanov, Petre Trofimov. Faptul că în articolul nostru cu titlul ”Triunghiul Bermudelor s-a mutat la Sf. Gheorghe (III) am inserat și opinia ”părții adverse”, în speță a domnului Pricopie Gheorghe, ni se poate cît se poate de corect, într-o asemenea dispută locală ziaristul trebuind, musai, să asculte toate părțile implicate. Rămîne de văzut de partea cărei părți este

dreptatea. În ce ne privește, noi nu am ponegrit de loc acel ”om care a fost ales de locuitorii comunei în fruntea obștii”, ba chiar invers…

Același răspuns și pentru d-l primar Constantin Nițu, întrucît spațiul tipografic nu ne permite să publicăm integral lungile scrisori sosite la redacție pe această temă.

GHIOC, ROMEO. *”Delta” în dialog cu…* În *Delta*, nr. 354, 2 iunie 1992, p. 2

„Delta“ în dialog cu...

• UN GRUP DE SATENI din Sf. Gheorghe, în numele cărora semnează Grigore Munteanu, Nicolae Cernamoriţ, Paulina Ivanov, Ion Munteanu, Ştefana Savencu, Paraschiva Epifanov, Petre Trofimov. Faptul că în articolul nostru cu titlul „Triunghiul Bermudelor s-a mutat la Sf. Gheorghe“ (III) am inserat şi opinia „părţii adverse“, în speţă a domnului Pricopie Gheorghe, ni se pare cît se poate de corect, într-o asemenea dispută locală ziaristul trebuind, musai, să asculte toate părţile implicate. Rămîne de văzut de partea cărei părţi este dreptatea. În ce ne priveşte noi nu am ponegrit de loc acel „om care a fost ales de locuitorii comunei în fruntea obştii“, ba chiar invers... Acelaşi răspuns şi pentru d-l primar Constantin Niţu, întrucît spaţiul tipografic nu ne permite să publicăm integral lungile scrisori sosite la redacţie pe această temă. (R. G.)

Regularizarea brațului Sf. Gheorghe a început cu vreo 8 ani în urmă, la ora actuală din totalul de 13,5 kilometri, cu cît este scurtat drumul fără pulbere dintre Tulcea și Sf. Gheorghe, mai rămînînd de străpuns un… flecușteț de 200 de metri! Numai că, vom vedea, ”flecuștețul” acesta creează multe dureri de cap celor care coordonează amintita investiție, respectiv S.G.A., adică Sistemul de Gospodărire a Apelor Tulcea. De ce? Să parcurgem, foarte pe scurt, povestea regularizării…

Cum spuneam, ampla lucrare a început în urmă cu vreo 8 ani, mai precis în 1984. Au fost și din aceia care apreciau lucrarea ca făcînd parte din acel complex de lucrări fără noimă, menit să distrugă natura și echilibrul deltei! Numai că regularizarea brațului cel mai sinuos al Dunării, înseamnă cu totul altceva, lucrarea urmărind, în principiu, cam 3 scopuri:

1. Transportarea unor cantități mai mari de aluviuni la ieșirea în mare și apoi în zona cordonului litoral, pentru consolidarea acestuia (așadar nu distrugere, ci consolidare);

2. Scurtarea cu 13,5 km a drumului de apă dintre Tulcea și Sf. Gheorghe, cu multiple implicații favorabile pentru călători și cărăuși;

3. Racordarea comunei de la malul mării la sistemul energetic național ceea ce, la fel, ar fi fost în folosul locuitorilor deltei, nicidecum în scopul vreunei distrugeri a zonei!

Pînă la urmă acest al treilea punct ”a căzut”, o anumită parte a deltei ridicînd probleme nerezolvabile în ce privește stabilitatea solului, așa că ideea cu iluminatul non-stop la Sf. Gheorghe a rămas să fie rezolvată altfel, prin noua legătură cu Sulina, la care acum se lucrează din plin.

Rămîneau așadar primele două scopuri, în care… scop constructorii (care au fost și cei ce vor mai fi) au avut de tăiat 4 secțiuni din marile ”bucle” ale brațului Sf. Gheorghe.

PRIMA SECȚIUNE, cea de la bucla Mahmudia – Murighiol, lungă de 4,7 km., a fost tăiată în noiembrie 1987 constituind pe atunci un eveniment al timpului. Mai mult, în același perimetru, odată cu tăierea canalului cel nou a fost amenajată, ca suprafață piscicolă nouă, zona numită aici ”Grădina Olandezului”, grădina cu pricina fiind de fapt un vast teren inundabil, tot aici amenajîndu-se și cca. 804 km. diguri de apărare a zonei.

A DOUA SECȚIUNE (Murighiol – Dunavăț, 3,4 km.) a avut povestea ei, destul de agitată. ”Se apropia atunci (ne spune dirigintele de șantier Alexandru Sevastian) al nu mai știu cîtelea Congres al PCR și, conform obiceiului, trebuia musai raportată și încheierea acestei secțiuni! Am fost somați să terminăm lucrarea la timpul stabilit și am terminat-o, chiar dacă nu aveam curent electric și destule altele. La congresul acela, cine era acolo a raportat probabil chiar terminarea cu totul a regularizării brațului Sf. Gheorghe!”

A PATRA SECȚIUNE (vedeți așadar că am ”sărit” peste a treia!) e și cea mai scurtă, spre Sf. Gheorghe, de numai 1,5 km., amplasată pe grindul Ivancea și terminată de mult, tot din anul de grație 1989, anul marelui congres și-a marii întîmplări naționale de la finele lui decembrie!

Dacă n-ar fi și A TREIA SECȚIUNE, lucrarea de pe brațul Sf. Gheorghe ar fi acum gata! Numai că secțiunea aceasta există și, nefiind complet terminată, nici lucrarea nu poate fi raportată, dacă nu în cinstea vreunui congres, cel puțin în cinstea alegerilor din 27 septembrie…

Așadar secțiunea a 3-a există și chiar ea este aceea ce dă dureri de cap marilor meșteri care, după ce-au străpuns 13,3 din totalul de 13,5 kilometri, s-au împotmolit tocmai în fața… ultimelor 200 de metri care, odată străpunși, ar însemna finalizarea întregii lucrări! Numai că vedeți dumneavoastră, în economia de piață tot ce-a fost simplu e acum foarte complicat și cam tot ce înainte se putea face, acum nu se mai poate, explicația fiind cea universal valabilă: nu avem bani!

Nu avem bani așadar să încheiem și acest ultim ”ciot” de care se împiedică, în prezent, întreaga

Și canalul Sf. Gheorghe se împiedică de-un ciot!

Regularizarea brațului Sfîntu Gheorghe a început cu vreo 8 ani în urmă, la ora actuală din totalul de 13,5 kilometri, cu cît este scurtat drumul fără pulbere dintre Tulcea și Sf. Gheorghe, mai rămînînd de străpuns un... fîlecușteț de 200 de metri! Numai că, vom vedea, „fîlecușteț"- acesta creează multe dureri de cap celor care coordonează amintita investiție, respectiv S.G.A., adică Sistemul de gospodărirea apelor Tulcea. De ce? Să parcurgem, foarte pe scurt, povestea regularizării...

☆

Cum spuneam, ampla lucrare a început în urmă cu vreo 8 ani, mai precis în 1984. Au fost (mai sînt?) și din aceia care apreciau lucrarea ca făcînd parte din acel complex de lucrări fără noimă, menit să distrugă natura și echilibrul deltei! Numai că regularizarea brațului cel mai sinuos al Dunării, înseamnă cu totul altceva, lucrarea urmărind, în principiu, cam 3 scopuri: 1. Transportarea unor cantități mai mari de aluviuni la ieșirea în mare și apoi în zona cordonului litoral, pentru consolidarea acestuia (așadar nu distrugere, ci consolidare); 2. Scurtarea cu 13,5 km. a drumului de apă dintre Tulcea și Sf. Gheorghe, cu multiple implicații favorabile pentru călători și cărăuși; 3. Racordarea comunei de la malul mării la sistemul energetic național ceea ce, la fel, ar fi fost în folosul locuitorilor deltei, nicidecum în scopul vreunei distrugeri a zonei! Pînă la urmă acest al treilea punct „a căzut", o anumită parte a deltei ridicînd probleme nerezolvabile în ce privește stabilitatea solului, așa că ideea cu iluminatul non-stop la Sf. Gheorghe a rămas să fie rezolvată altfel, prin noua legătură cu Sulina, la care acum se lucrează din plin. Rămîneau așadar primele două scopuri, în care... scop constructorii (care au fost și cei ce vor mai fi) au avut de tăiat 4 secțiuni din marile „bucle" ale brațului Sf. Gheorghe ■ **PRIMA SECȚIUNE**, cea de la bucla Mahmudia—Murighiol, lungă de 4,7 km., a fost tăiată în noiembrie 1987 constituind pe atunci un eveniment al timpului. Mai mult, în același perimetru, odată cu tăierea canalului cel nou a fost amenajată, ca suprafață piscicolă nouă, zona numită aici „Grădina Olandezului", grădina cu pricina fiind de fapt un vast teren inundabil, tot aici amenajîndu-se și cca. 8,4 km, diguri de apărare a zonei ■ **A DOUA SECȚIUNE** (Murighiol—Dunavăț, 3,4 km) a avut povestea ei, destul de agitată. „Se apropia atunci (ne spune diriginte de șantier Alexandru Sevastian) al nu mai știu cîtelea Congres al PCR și, conform obiceiului, trebuia musai raportată și încheierea acestei secțiuni! Am fost somați să terminăm lucrarea la timpul stabilit și am terminat-o, chiar dacă nu aveam curent electric și destule altele. La congresul acela, cine era acolo a raportat probabil chiar terminarea cu totul a regularizării brațului Sf. Gheorghe!" ■ **A PATRA SECȚIUNE** (vedeți așadar că am „sărit" peste a treia!) e și cea mai scurtă, spre Sf. Gheorghe, de numai 1,5 km., amplasată pe grîndul Ivancea și terminată de mult, tot din anul de grație 1989, anul marelui congres și-a marii întîmplări naționale de la finele lunii decembrie! ■ Dacă n-ar fi și **A TREIA SECȚIUNE**, lucrarea de pe brațul Sf. Gheorghe ar fi acum gata! Numai că secțiunea aceasta există și, nefiind terminată complet, nici lucrarea nu poate fi raportată, dacă nu în cinstea vreunui congres, cel puțin în cinstea alegerilor din 27 septembrie...

☆

AȘADAR secțiunea a 3-a există și chiar ea este aceea ce dă dureri de cap marilor meșteri care, după ce-au străpuns 13,3 din totalul de 13,5 kilometri, s-au împotmolit tocmai în fața... ultimelor 200 de metri care, odată străpunși, ar însemna finalizarea întregii lucrări! Numai că vedeți dumneavoastră, în economia de piață tot ce-a fost simplu e acum foarte complicat și cam tot ce înainte se putea face acum nu se mai poate, explicația fiind cea universal valabilă: **nu avem bani!**

Nu avem bani asadar să încheiem și acest ultim „ciot" de care se împiedică, în prezent, întreaga lucrare. „Această a 3-a etapă (aflăm) cuprinde două bucle, de 2,4, respectiv 1,2 km. Pe cea de 2,4 am rezolvat-o, de asemenea și primul kilometru din cealaltă, de 1,2. Dar ce să facem, au mai rămas blestemații aceia de 200 metri. Și terenul e foarte greu, că se scufundă într-una, și curentul e foarte slab iar bani pentru curent, așadar pentru dragare, nu-s! Domnii de la FRE vor pentru asta bani în avans, dar de unde? Dacă la începutul lucrării, în '84, toți cei 13,5 km. costau cca. 240 milioane ,acum numai acești ultimi 200 metri vor costa, probabil, vreo 50!".

Așa se face că, după cum aminteam, acolo unde s-au putut tăia 13,3 km., cu amenajările de rigoare jur-împrejurul lor, nu se mai pot tăia acum 200 de metri! În fața acestei neputințe onorabilul minister (al Mediului) se tot încruntă spre Tulcea, amenințînd de zor și somînd cu terminarea lucrărilor pînă la finele anului, ceea ce probabil că se va și întîmpla. Ministerul d-lui Bleahu amenință dar nu dă nici un sfanț ca să se termine lucrarea! Motive? Destule, între care unul sesizat nu numai de reporter. „Înainte", așadar înainte de revoluția aceea, toată lucrarea aceasta se rezolva mult mai scurt, pe relația C.N.A. (Consiliul Național al Apelor) — O.G.A.-urile județene (Oficiile de Gospodărire a Apelor). Acum însă am ajuns a ne scărpina foarte complicat, cu mîna pe după urechea opusă, întrucît acum filiera e alta: 1. Ministerul Mediului; 2. Regia Autonomă a Apelor București; 3. Filiala teritorială a apelor Constanța și abia 4. Sistemul de Gospodărirea Apelor Tulcea! Iar pentru cei amărîți de 200 metri canal, nu mai sînt bani! De ce? Evident, pentru că banii cu pricina sînt „păpați", cu toată pofta, de armatele de funcționari din verigile nou înființate! Acesta să fie oare „blocajul financiar" întors pe toate părțile, cu răbdarea caracteristică, de domnul Stolojan și valeții domniei sale? Tot ce se poate...

R. GHIOC

La Văcăreni nu

Cum desigur s-a auzit în județ, societatea comercială agricolă DINOGEȚIA Văcăreni a scos și anul acesta cea mai multă pîine, 3070 kg grîu în medie pe hectar și 2470 kg la orz, producții care bineînțeles i-au adus multe milioane de lei profit. Dintre fermele vegetale, producții de la 3000 kg în sus au obținut ferma nr. 9 (ing. Nicu Burghelea) 3000 kg/ha, ferma nr. 3 (ing. Gheorghe Lungu) 3200 kg/ha și ferma nr. 7 (tehn. Dumitru Adam) 3300 kg. Densitatea în lan a păioaselor a fost chiar slabă, între 350-330 spice/mp, urmare lipsei de precipitații

lucrare. "Această a 3-a etapă (aflăm) cuprinde două bucle, de 2,4 respectiv 1,2 km. Pe cea de 2,4 am rezolvat-o, de asemenea și primul kilometru din cealaltă, de 1,2. Dar ce să facem, au mai rămas blestemații aceia de 200 metri. Și terenul e foarte greu, că se scufundă într-una, și curentul e foarte slab iar banii pentru curent, așadar pentru dragare, nu-s! Domnii de la FRE vor pentru asta bani în avans, dar de unde? Dacă la începutul lucrării, în '84, toți cei 13,5 km. costau cca. 240 milioane, acum numai acești ultimi 200 metri vor costa, probabil, vreo 50!".

Așa se face că, după cum aminteam, acolo unde s-au putut tăia 13,3 km., cu amenajările de rigoare jur-împrejurul lor, nu se mai pot tăia acum 200 de metri! În fața acestei neputințe onorabilul minister (al Mediului) se tot încruntă spre Tulcea, amenințînd de zor și somînd cu terminarea lucrărilor pînă la finele anului, ceea ce probabil că se va și întîmpla. Ministerul d-lui Bleahu amenință dar nu dă nici un sfanț ca să se termine lucrarea! Motive? Destule, între care unul sesizat nu numai de reporter. "Înainte", așadar înainte de revoluția aceea, toată lucrarea aceasta se rezolva mult mai scurt, pe relația C.N.A. (Consiliul Național al Apelor) – O.G.A. – urile județene (Oficiile de Gospodărire a Apelor). Acum însă am ajuns a ne scărpina foarte complicat, cu mîna pe după urechea opusă, întrucît acum filiera e alta:

1. Ministerul Mediului;
2. Regia Autonomă a Apelor București;
3. Filiala Teritorială a apelor Constanța și abia
4. Sistemul de Gospodărirea Apelor Tulcea!

Iar pentru cei amărîți de 200 metri canal, nu mai sunt bani! De ce? Evident, pentru că banii cu pricina sunt "păpați", cu toată pofta, de armatele de funcționari din verigile nou înființate! Acesta să fie oare "blocajul financiar" întors pe toate părțile, cu răbdarea caracteristică, de domnul Stolojan și valeții domniei sale? Tot ce se poate…

GHIOC, ROMEO. ***Și canalul Sf. Gheorghe se împiedică de-un ciot!.*** În *Delta*, nr. 419, 1 septembrie 1992, p. 4

Bibliografie realizată de bibliotecar Cernamoriț Paula-Grațiela